

L'Enric Lacalle, persona prou coneguda arreu de Catalunya per la seva activitat política, potser no ho és tant, per als profans en la matèria, en la seva condició de president dels comitès executius del Consorci de la Zona Franca de Barcelona —on ho és com a delegat especial de l'Estat- i del Barcelona Meeting Point, el saló immobiliari internacional que enguany celebrarà la seva tercera edició, després del sorprenent èxit de la primera convocatòria i de la consolidació amb la segona.

“Hem aconseguit fer del Meeting Point el primer saló immobiliari d'Europa —diu el nostre protagonista- per número de metres quadrats —el doble d'un any a l'altre-, per número d'expositors, de visitants professionals, d'assistents al simpòsium, de ponències, i per haver aconseguit reunir la gent més important a nivell internacional; s'ha convertit en punt de trobada, i penso, com a barceloní i com a català, que ens en podem sentir tots molt orgullosos.”

L'Enric es felicita també per haver aconseguit fixar un sector molt important —**“sempre dic que si es refreda, l'economia catalana i espanyola agafa una pulmonia greu”**—, tot entenent que faltava un lloc on la gent del ram pogués exposar els productes: **“Això ho hem ofert a la fira de Barcelona, el millor recinte firal urbà del món.”** Així les coses, el president del Meeting Point fa extensiva la nostra enhorabona a tots els professionals del món immobiliari: **“És clar que tot plegat ho hem aconseguit gràcies a la complicitat del sector.”** El nostre interlocutor recorda en aquest sentit que ja hi va haver dues iniciatives similars que van fracassar, de manera que altres qüestions han d'explicar l'èxit del tercer intent: **“Jo parlaria de la credibilitat dels que ho gestionàvem des d'un principi, la confiança que inspiràvem, la ciutat, amb les seves bones comunicacions, el marc, un gran simpòsium, i finalment que hi hagués al darrere una institució com el Consorci de la Zona Franca.”**

Arribats a aquest punt, potser és el moment d'aclarir que aquesta és una entitat pública que va ser fundada el 1916, que depèn del Ministeri d'Economia i de l'Ajuntament de Barcelona i que compta amb un consell en què hi ha representades diferents institucions i la societat civil espanyola. **“Després de l'Incasol —afegeix el nostre protagonista-, el Consorci és possiblement el propietari més gran de superfície industrial a Catalunya, així que és també un motor de ciutat, d'economia, de projectes i de realitats.”**

Hem de citar aquí la planificació, ordenació, urbanització i arrendament del seu patrimoni —polígon industrial de la Zona Franca i les tres subzones franques-, la promoció de projectes immobiliaris per a l'ubicació d'indústries i empreses —el Barcelona Glòries, per exemple-, l'explotació i gestió de polígons, complexos i altres construccions de la seva propietat o participades, a les quals proporciona les infraestructures, equips i serveis necessaris per al seu bon funcionament, el foment del desenvolupament tecnològic —participant, per exemple, en la creació del Parc Tecnològic del Vallès i de l'edifici Nexus-...

Es podria dir ara que malgrat la titularitat del Consorci, tothom en parla bé; és clar que no pot ser d'una altra manera, no en va **“és l'única**

institució pública catalana que crea riquesa per al país i per a la ciutat —que és la propietària principal i rep part dels beneficis, l'altra es reinverteix en nous projectes i actuacions-, sense cap cost per al ciutadà, perquè no rep ni un duro de l'ajuntament, ni de la Generalitat ni de l'Estat”.

De la mateixa manera, i tornant al Barcelona Meeting Point, també hi va haver consens respecte a la necessitat d'apuntar-s'hi: **“Va venir tothom, gent de tot el món, entenent que aquell que no hi és no existeix; la gent no podia fallar —si hi ha la competència, hi he d'estar jo, devien pensar- i no va fallar. Així, estem al mes de gener i ja tenim contractat i pagat el setanta per cent de la propera edició, que tornarem a ampliar.”**

Pel que fa al públic, el missatge és clar: **“Si vostè busca un pis, una nau industrial, un local comercial, una torre, un aparcament, té en un espai concret el món immobiliari a les seves mans, exposat allà, i això val tant per a la gent del carrer com per al gran comprador. Hi havia tota la inversió nacional i internacional, en part perquè el Consorci sempre ha estat molt present a tots els mercats del món i també perquè Espanya és un país que està de moda i hi ha ganes d'invertir-hi.”**

Pel que fa a aquesta última afirmació, l'Enric torna a compartir medalles amb els professionals del sector, sobretot els catalans, **“en línia”** amb les immobiliàries de la resta d'Europa: **“Sempre trobes catalans, pel món, i això és fantàstic, com ho és la nostra tendència a l'associacionisme. Des d'aquí es va muntar l'Associació de Promotors-Constructors d'Espanya, hem tingut gent com el Carles Ferrer Salat, l'Enric Reyna i el Lluís Marsà —podria dir molts noms-, i aquesta capacitat de tirar projectes endavant col·lectivament l'admira i l'enveja tothom, entre els quals gent que després trasllada la idea al seu terreny.”**

El president del Consorci expressa el seu convenciment que això mateix passarà amb el projecte que estan portant a terme amb l'Associació de Promotors-Constructors de Barcelona, de **“pàgines web sobre l'oferta immobiliària a Barcelona”**, que ho copiarà tot Espanya, i insisteix que aquí sempre tenim la iniciativa, també amb el Meeting Point. L'Enric, tanmateix, avisa que no ens podem adormir: **“Som la capital en diferents sectors —editorial, turístic, industrial, firal...-, però els altres van darrere a pocs metres i hauríem de lluitar per ser també capital financera, perquè s'establiessin aquí més multinacionals...”**

Per al nostre protagonista, la clau és que allò que sabem fer quan tenim una excusa, com ara els Jocs Olímpics, ho sabéssim fer tot el temps: **“Cal unitat institucional i no anar tant mirant-nos el melic i perdent el temps en discutir per ximpleries, quan hi ha temes molt més importants.”** L'Enric entén que la culpa rau en el fet que Convergència no sigui un partit amb una ideologia definida sinó un moviment nacional, basat en la llengua, en la cultura i en el folklore, i advoca per una **“millor gestió econòmica”** del país, segurament com la que ell ha demostrat dur a terme al capdavant del Consorci de la Zona Franca i del Barcelona Meeting Point.

Enric Lacalle – Barcelona (el Barcelonès)